İŞ-EKMEK-HÜRRİYET-MÜCADELEMİZDE

Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI 8

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

işçi memur tüm çalışanlar sendikalaşmalıdır....

Bugün binlerce işçinin memur yapılmasına ve böylece sendikal haklarının gasbedilmesine karşı çıkarken, meselenin köklü çözümünün, bütün emekçilerin grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklara kavuşmasında yattığını unutmamalıyız.

MC'nin bakanlar kurulu, aldığı bir kararla-bir çırpıda- 400.000 işçiyi memur saydı. Böylece 100'ü aşkın sendikanın kapısına «kilit vurma» oyunu tezgahlandı. Küçük çıkarlar konusunda çelişkili olan patronlar ve onların çıkarlarını gözeten MC partileri; işçileri memur yapma meselesinde çabucak birleşiverdiler... Patronlara yaltaklanarak, ikdidarını uzatma hesabında olan MC Hükümeti; jet hızıyla patronların istediği -işçileri memurlaştıran kararı- onların istediğinden de fazlasıyla çıkarıverdi.

CHP-AP koalisyon söylentilerinin-ve hatta ihtimalinin- olduğu şu günlerde göze girip, ikdidarda kalmanın hesabıydı bu... Diğer bir hesap da «el çabukluğu marifet» denilerek, işçilerin memur yapılmalarını oldu-bittiye getirmekti. O kadar çabuk davranıldı ki, 26/11/1975 tarihinde alınan, Bakanlar Kurulu kararı, resmi gazetede 28/11/1975 günü yayınlandı. Ve de 1/1/1975 tarihinden itibaren yürürlüğe gireceği öngörüldü...

Başka zamanlarda «kırtasiye saltanatının» tadını çıkara, çıkara karınca hızıyla yolalanlar, patronların çıkarları sözkonusu o'lunca, yıldırım hızıyla harekete geçtiler. Gün, bugündü... Kim patronlara daha çok hizmet eder ve de yaranırsa, onun ikdidarda kalma şansı artabilirdi. Zaten, onlar kendi maaşlarının yükseltilmesi sözkonusu olunca da aynı hızla davranmamışlarmıydı?..

Sermaye büyük bir krizin içinde. Patronlar sermaye birikimi sağlamak için, daha çok sömürmek istemekteler. Onun için işçi ücretlerini düşürmek; onların toplu sözleşme ve grev haklarını yoketme kavgasını en acımasız biçimde sürdürüyorlar.

Nasıl?

İşçi sınıfından 400000 kişiyi koparmaya çalışarak, onların toplu sözleşme, sendikalaşma grev haklarını geri almaya çalışarak aslında işçi sınıfına indirilen bu darbe tüm emekçilere indirilmiş bir darbedir. Hele hele memurların «sendika» diye seslerini yükselttikleri şu günlerde bu karar, onlara; «yerinizde uslu uslu oturun, biz işçilerin bile sendika haklarını geri alıyoruz» anlamını taşımaktadır.

Patronların hesapladığı şeyler pekçok... MC Hükümetinin bu kararı işçi sınıfımız ve tüm emekciler için gerletici bir darbe... Ama bu yanlış hesabın geri tepeceği de bir gerçek. Artık ülkemizin ekonomik ve sosyal şartları emekcilerin demokratik ve siyasal mücadelelerinin engellenemeyeceği gerçeğini apaçık gösteriyor. Tersine önümüzdeki günler; İşçi sınıfımız ve tüm emekcilerin GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA mücadelelerinin hızlanacağı, artacağı bir dönemdir... Yurdun her yerinde başlayan ve giderek yaygınlaşan direnişler bunun en somut isbatıdır.

gerçek durum

YANGINLAR ve YAKANLAR

Geçtiğimiz günlerde, İstanbul'da büyük yangınlar çıktı. Aksaray geçidinin altındaki koca koca dükkânlar baştan başa yandı. Zararın 750 milyon liradan fazla olduğu hesaplanıyor. Daha Aksaray geçidi yangını söndürülmemişti ki, İstanbul'un Sultanhamam semtindeki en büyük hanlar, son yıllarda İstanbul'da eşi benzeri görülmemiş bir yangın da yandı. Üç binden fazla irili ufaklı işyeri kül oldu. Zarar milyarlara ulaşacağa benziyor.

Bütün bunlar olurken, çevreye kulak vermek ilginçti. Sermaye çevreleri, patronlar, yıllardan beri yaptıkları gibi, şimdi de, yalanla dolanla halkı kandırabileceklerini sanarak, eskiden oynadıkları bir oyunu tekrarlamaya çalışıyorlardı.

Hatırlardadır: Öteden beri nerede bir yangın olsa, hemen «sabotaj» söylentisi sayılır. Yine hatırlardadır: 12 Mart sırasında Kültür Sarayını yakmak, Marmara gemisini batırmak iddiasıyla işçiler, gençler, ilericiler, yurtseverler için davalar açılmış; bunlar işkence odalarında, zindanlarda süründürülmüştü. Sonradan sıkıyönetim ve 12 Mart dönemi bitti. Bu davaların tümünün düzmece olduğu anlaşıldı. Sanıklar beraat etti. Ama gel gör ki, halkın aklına takılmıştı bazı şeyler. Patronların, sermaye çevrelerinin ve faşizm özleyenlerin istediği de buydu zaten. Onlar baştan beri, yurtseverlerin, ilericilerin, sosyalistlerin çıkarmadığını biliyorlardı bu yangınları. Ama havayı bulandırmakta, ilericileri, yurtseverleri, sosyalistleri, halkın gözünde «sabotacı» olarak göstermekte yarar umuyorlardı.

Çünkü onların asıl korkusu, kendi düzenlerinin yıkılması, halkın demokratik iktidarının kurulması, işçi sınıfının öncülüğü olmasıdır. Bunu engellemenin yollarından biri ise, ilericileri, sosyalistleri halk düşmanı, ulus düşmanı göstermektir. Bunun için yararlar sürüyle yalan haberi...

Son yangınlar bütün bunları yeniden akla getirdi. İrili ufaklı sermaye çevreleri yine bazen açıktan, bazan kendi yayın organlarında, bazan fısıltı gazetesi yoluyla «sabotaj iddiaları» yaymak istediler. Ama bu defa yutturamadılar. Çünkü, artık emekçi kitleler uyanmıştı. Ve herkes bu yangınların ardında kimlerin olabileceğini sezmeye başlamıştı. Eğer bir sabotaj varsa, ve bir suçlu aranıyorsa, bu sabotajı yapanlar, vergi kaçıran ve vergi defterlerini ve belgeleri tahrip etmek isteyen sermaye sahiplerinden başkası olamazdı. (Nitekim, polis, Gürün Han, da, bir odanın içi tamamen boşaltıldıktan sonra sahibi tarafından yakılmak istendiğini meydana çıkardı.) Yada başka ipuçları üzerine gidilmek isteniyorsa bir sabotaja niyetlenenler, olsa olsa, kendi karanlık emelleri için kargaşadan ve tahripten fayda uman, her zaman yaptıkları gibi olayı da sosyalistlerin sırtına yıkabileceklerini sanan halk ve demokrasi düşmanı çevreler olabilirlerdi.

Son yangınlar etrafında dönen olaylar ve laflar, bir kere daha, patronların, sömürücülerin amaçlarını ve küçük oyunlarını ortaya koyuyor. Bu vesileyle bir noktayı daha hatırlatmakta yarar vardır!

Sosyalistler, üretici güçlerin tahribinden hiçbir şey ummazlar. Sosyalistler yıkıcı değil yapıcıdırlar. Sosyalistler, yarın kendileri iktidara geldiklerinde, geçmiş toplumu mümkün olduğu kadar ileri yapılarda devralmak isterler. Çünkü sosyalizmin, üretici güçler ne kadar gelişkinse, maddi altyapı ne kadar ileriyse o kadar daha kolay kurulacağını bilirler. Toplumdaki binaların, güçlerin vs. tahribinden tek fayda umanlar, kargaşa ortamından yarar sağlamaya çalışan halk ve demokrasi düşmanlarıdır. Son yangın olaylarını bu açıdan değerlendirelim, sömürücülerin propagandalarının karşısına gerçekleri koyalım.

11-13-12 YAŞLARINDA 3 ÇOCUK KOMÜNİZM PROPOGANDASI YAPTILAR DİYE TUTUKLANDILAR

ÜÇ COCUĞUN tutuklanması ve gösterilen gerekçe ceza uzmanlarınca hayretle karşılandı. Adana'nın Kadirli ilçesine bağlı Sofular köyünde üç çocuğun okul tahtasına yazdıkları yazıların 142. MADDEYİ İHLAL ETTİĞİ savcı tarafından tesbit edildi. Öğrenildiğine göre, çocukların okul tahtasına yazdıkları yazılarda Faşizm yeriliyordu.

Bu olay burjuvazinin ve onun mevcut iktidarı MC'nin demokrasi anlayışını sergileyen, utanç verici bir olaydır. Onlar en genç insanlarımızın da faşizmin kirli yüzünü görmelerine ve haklı olarak faşizmi yermelerine tahammül edemiyorlar. Çünki onlar halkımız için daha fazla sömürü ve zulüm demek olan faşist bir düzen arzuluyorlar. Halkımızın 7 den 70'e, okul tahtalarından şehir meydanlarına kadar her yerde faşizme karşı seslerini yükseltmeleri MC Hükümeti ve uzantılarını tabiiki rahatsız edecektir. Üç genç insanın faşizmi yeren yazılar yazmaları kutlanacak bir iştir...

'76 BİZE NELER GETİRİYOR?

yıldırım zam yapıldı

İstanbul'da ekmeğe 18 kuruş zam yapıldı

«Fiyat Kontrol Sistemini gevşeten tebliğ yayımlandı

250 kuruşa satılan ...0 gram ekmek

fiyatları indeksine artış

Fiyatlar 12 yılda yüzde 74 oranında yükseldi

Yüzden fazla mala zam geliyor

% 5...

İstanbul'da bir gencin açlıktan öldüğü saptandı

İSTANBUL-Önceki gün Yenikapı sahil yolundaki ... revi Hastalıklar Hastanesi ... yununda Ahmet Necdet adında genç bir adam ... olarak bulundu.

Yapılan inceleme sırasında ölümü şüphelli görülen Ahmet Necdet İpek'in cesedi gerekli tıbbi incelemenin yapılabilmesi için morga kaldırıldı. Morgda yapılan o... topsi sonunda elde edilen...

Et, yakında sadece vitrinde görülecek

Parası olan da ...

otomobil, ... ve tr...

Yeni zamlar yürürlüğe giriyor

FAZLA SÖZE GEREK VAR MI?

haruniye halkı faşizmi protesto ediyor

Haruniye Öğretmen lisesinde aylardan beri öğrenciler üzerine yapılan baskıyı ve bazı öğretmenlerin öğretmenlik haklarının ellerinden alınmasını protesto etmek için öğrenci velilerinin tertiplediği mitig 21 aralık Pazar günü şiddetli yağmura rağmen büyük bir ilgi toplamıştır.

Sermaye çevrelerinin bölgedeki mutemet temsilcileri daha mitingin yapılacağı haberi duyulur duyulmaz büyük bir telaşa kapıldılar. Belediye hoperlöründen yaptıkları anonslarla halkı tehdit ederek mitinge katılmalarını önlemeye çalıştılar. Kahvehaneler, lokantalar, dükkanlar belediyece kapatıldı. Ayrıca AP ve MHP'liler gece köyleri dolaşarak, «mitinge katılmayın, biz mitingi dağıtacağız» diyerek halkı korkutmaya çalıştılar.

Bütün baskı ve tehdide rağmen, çevre ilçelerden gelen veliler ile Haruniyeli köylüler, işçiler öğretmenler, çevreden gelen devrimciler ile Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Adana, Mersin ve İskenderun teşkilatlarının katılmasıyla Hacılar köyünde büyük kalabalık toplanmıştır. Toplanan kalabalık daha sonra şiddetli yağmur altında Haruniye istikametinde «Kahrolsun Faşizm» «Katil İktidar» «Müdür İstifa» sloganlarıyla yürüyüşe geçmişlerdir.

Miting sırasında halktan ve öğretmenlerden söz alan konuşmacılar; Faşizmi MC Hükümetini, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin hala çalıştırılmasını, Öğretmenlerin ve bütün halk kesimlerinin demokratik mücadelelerine yöneltilen baskı ve saldırıları kınamışlardır.

Son olarak söz alan TSİP adana İl Başkanı Reşit Suna konuşmasında; şöyle özetle şunları söylemiştir:

«Faşizme karşı en etkin silah kitle hareketleridir. Sizlerin gücü ile faşizmin kabuklarını yani paltosunu ceketini gömleğini soyarak onun kirli yüzünü sizlere göstereceğiz. İşçi sınıfı ve emekci halk yıllardır azimle sınıf mücadelesini sürdürmektedir. Bu yolda binlerce şehit verilmiştir. Sizlerde, sizlerin ve çocuklarınızın haklarını almak için birlikte mücadele etmek zorundayız. Biz işçiler sendikalarımızla ve partimizle sınıfımızın mücadelesini veriyoruz. Bizim mücadelemiz emekci halkın mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Türkiyede ve dünyadaki bütün devrimci mücadeleleri destekledik, destekleyeceğiz. İlerici ve demokratik her hareketin yanındayız içindeyiz. Sizlerle herzaman birlikteyiz omuz-omuza.» Miting daha sonra dağılmıştır.

2. BASIN KURULTAYINDA 141 142'nın kaldırılması istendi

Geçtiğimiz gunlerde toplanan Basın Kurultayı, düşünce ve basın özgürlüğünü kısıtlayan anti-demokratik yasaların kaldırılması yolunda calışmayı kararlaştırdı. Bilindiği gibi Türk Ceza Kanununda 141. ve 142. maddeler, başta olmak üzere 137,158,163 v.b. anti-demokratik hükümler yer almaktadır. Her demokratik girişimde, her demokratik eylemde, haklarımızı almak için giriştiğimiz mücadelelerde bu maddeler karşımıza dikilir. Basın kurultayının almış olduğu bu karar demokrasi adına olumlu ve sevindiricidir.

doğu emekçi halkına zulüm devam ediyor

DOĞU EMEKÇİ HALKINA UYGULANAN BASKILARA YENİLERİ EKLENİYOR MİDYAT'A BAĞLI BARBUNUS VE BACİN'DEN İKİ YOKSUL KÖYLÜ DAHA KATLEDİLDİ

Geçtiğimiz günlerde Midyata bağlı Barbunus ve bacin köylerinden Abdülkadir Akay ve Ömer Ağırman adında iki yoksul köylümüz katledildi. Burjuva basını olayı, geçmişte olduğu gibi; «kaçakcı-asker çatışması» olarak halka duyurdu. Oysa gerçek bu değildi...

Ömer ve Abdülkadir doğuda yıllardır süregelen ekmek kavgası için mücadele eden insanlardan sadece ikisiydi. Karınlarını doyurabilmek için mayın tarlalarından geçmeleri, jandarma kurşunuyla her an karşı karşıya gelmeleri gerekiyordu onların.

Geçmişte, Özalp'de, Derşim'de, Koçgiri'de, dün Virangehir'de yapılan katliyamlar bugün de Midyat'ta devam ediyordu.

Midyattaki olayla ilgili olarak edindiğimiz bilgiye göre: Abdülkadir Akay 18 yaşında ve bekardır. Öldürülürken sırtından bir kurşun sıkılmıştır. Öldükten sonra alnına ve karnına iki kurşun daha sıkılmıştır. Babası ölmüştür, kardeşi askerdedir. 19 nüfusa bakmaktadır. Konuyla ilgili kendileriyle konuşulan köylüler şöyle diyorlar:

«Sınırdan geçirilmek istenen 630 baş hayvandan kendisinin 30 baş hayvanı vardı. Askerde olan kardeşinin sekiz nüfusuna da o bakardı, şimdi kim bakacak. Cenazesi bile zor alındı.. Cenazeyi almak isteyen kız kardeşine jandarma çavuşu; «Çek, git. Yoksa seni jandarmalara teslim ederim. Kardeşin can çekişiyordu, acıdım, vurdum, tamamladım...» demiş. Şimdiye kadar köyümüzde üç kişi daha kaçakcılık suçundan öldürüldü. Bunlardan biri Ali Algül... Ramazan ayının 14. günü askarlardan kaçmak için suya daldı.., suyun içindeyken ateş yağmuruna tutuldu, öldürüldü... Abdülmecit acarda aynı şekilde huduttan geçerken öldürüldü. Suriye topraklarından sekiz kilometre sonra vurdular... Üstlerine tanklarla gittiler. Suriye hükümetinin olaydan davacı olması için cenazeleri Türkiye topraklarına getirdiler.»

Bacın köyü köylüleri ise olayı şöyle anlatılar:

«Köyümüzden öldürülenin ismi Ömer Ağırman. Hayvanları borç olarak almıştı. Onu öldürdükten sonra cebindeki 250 lirayı dahi aldılar.. Ömer'in üç çocuğu vardı. İkisi ölü, biri sağ.. Sağ olan dört aylık... Üsteğmen köylülere haber gönderiyor, ondan sonra da öldürüyor... Bu yolun yolcusuyuz.. Fabrika yapılmıyor.. Hayvan başına 200 lira kadar bir karımız oluyor. Hayvan başına on lira dahi kalsa, bu işi yapmaya macburuz.. Ömer'in arkadaşı borç yüzünden köye gelemiyor... Toprağı yok, parası yok... Ne yapsın... Ömer öldürüldükten sonra «şişlendi» ve darbelerle vücuduna eziyet edildi... Şimdiye kadar köyümüzden beş kişi jandarma tarafından öldürüldü.. Geçen sene Yusuf Atalay adında biri öldürüldükten sonra, sınırdan Nusaybine getirildi.. İpin arkasına bağlandıktan sonra, ibret olsun diye çarşıda dolaştırıldı.. Hiçbir yerde çalışamıyoruz.. Allahın «kırosu» diyorlar... Yusuf'un derisi dizlerinden ve ellerinden soyulmuştu... On sene önce dokuz mermi kurşunuyla Berheş öldürüldü... Komando baskın yaptığı vakit iki kekliğimiz çalındı... İsteselerdi verirdik, insan tenezül eder mi iki kekliğe? »

gerçeğin dili

acil görev: demokratların güçbirliği

Faşizm, patronların en kanlı diktatörlüğüdür. Ülkemizde patronlar, Faşizm'i getirmek istemelerine rağmen buna güçleri yetmemektedir.. Çünkü bu hevesi, işçi sınıfımız ve tüm emekçilerin demokratik mücadelesi, engelledikten başka, uluslararası şartlarda buna imkn vermiyor.. Yani, iç ve dış şartlar, patronların Faşizm'i getirme isteklerine bent oluyor.

Ama ülkemizde faşizm tırmanıyor. Bu tırmanışa bağlı olarak faşistler; ülkemizde hergün yeni saldırılar, cinayetler tertipliyorlar. Çünkü faşistler işçi sınıfımız ve tüm emekçilerin kanlı - bıçaklı düşmanıdır...

Tar - İş'de, Adana Mensucatta, İskenderun Demir Çelik tesislerinde, Sungurlar'da, Akçimento'da, Anbarlı Termik Santralı'nda, Berec'te işçi direniş ve grevlerine yapılan taşlı, sopalı, zincirli komando saldırıları en somut örnekler... Diyarbakır'da emekçi halka kurşun sıkmalar, Üniversite öğrencilerine cinayet tertiplemeler, faşistler'in kanlı yüzünü bütün iğrençliğiyle ortaya çıkarıyor...

Patronların parayla tutulmuş faşist komandoları, saldırılarını çeşitli oyunlarla yürtmeye çalışıyorlar.. İşyerlerine, fabrikalara, işçi kisvesi altında; komandolar, MİT ajanları, provakatörler yerleştirilmekte... Tabii bunların cepleri efendileri tarafından bol paralarla doldurulur... Az bilinçli işçiler, bunları, ilkin işçi dahi sanabilirler... Ama bir direniş, bir grev olmaya görsün; bunların işçi hareketini arkadan vurmak, engellemek, hedefinden şaşırtmak için döndürdükleri dolaplar, çevirdikleri oyunlar bu işçiler tarafından bile ap - açık görülüyor... Bunlar, grev kırıcılığını, saldırılarını, cinayetlerini, yürütebilmek için, patronlarla, Ülkü Oçaklarıyla, MİSK ve diğer sarı sendikalarla, polisle, işbirliği yapmaktadırlar... Bunun en somut örneği geçenlerde Seydişehir - Aliminyum tesislerinde oldu... Patronların paralı uşakları, komandolar; işçilere saldırdıktan, DİSK'i kurşunladıktan, bütün ilerici kuruluşları tahrip ettikten sonra; TSİP ilçe merkezini de bastılar... Eşyaları kırıp parçalayıp pencereden dışarıya attılar... Tabii MİSK, Ülkü Ocakları, Patronlar ve polis dörtlüsüyle işbirliği yaparak...

Kanlı saldırılar, cinayetler, çığ gibi büyüyor...

O zaman acil görev kendini dayatıyor... İşçi sınıfı öncülüğünde tüm ilericilerin, anti - faşist, anti - emperyalist güçlerin tek bir cephe oluşturması ve MC hükümetini ilk fırsatta iktidardan uzaklaştırması...

RÖPORTAJ: memur yapılarak sendikal hakların

KAMİL ŞENSOY - ÇAPA ÇOCUK KLİNİĞİ -

SORU : Pek çok işçi, düşük ücret ödenmesi nedeniyle memur statüsüne geçirildi. Bu durumda ne yapacaksınız? Nasıl direneceksiniz?

CEVAP: Bizler Çapa sağlık işçileri ve Tüm Sağlık-İş Sendikasının üyeleri olarak geçmişte işçi memur ayırımı hakkında örneklerini direnişlerle verdik. Az da olsa Türk-İş'e bağlı Sarı Sağlık-İş sendikası 1974 senesinde dekanlıkla oturup hakkımızda toplu sözleşme imzalamıştı. Fakat sermaye sınıfının iktidarları onu da elimizden aldılar. Paspas yapanlara, süpürge süpürenlere, sedyeyle hasta taşıyanlara sahte memur ismini takıp bizlerin her türlü ekonomik ve sosyal haklarımızı kısıtladılar.

SORU : YAPTIĞINIZ İŞİN NİTELİĞİ NEDİR?

CEVAP : Paspas yapmak, süpürge süpürmek, hasta taşımak, biryerden biryere malzeme taşımak, hastaların yemeğini almak ve onlara dağıtmak.

SORU : Sizi Memur statüsüne geçirirken ne gibi baskılar uyguladılar?

CEVAP : Klinikte işçi temsilcisi olduğum için beni 6 ay görevimden uzaklaştırdılar. Sendikamızın genel sekreterinin işyerini ilk defa dekanlık tarafından değiştirdiler. Biz biliyoruzki işçi sınıfının birlik ve beraberliğine gönül verenler kendi sendikalarında bağımsız mücadelelerini sürdürebilmek için, örgütlenirlerken her türlü anti - demokratik baskılarla bıkmadan usanmadan mücadele edeceklerdir. Bugün yılmadan bunu yine savunuyoruz ve yapıyoruz.

SORU : İŞÇİ iken kazancınız ne oluyordu?

CEVAP : Bizler işçiyken mevcut sendikamız Tüm Sağlık-İş de kendi sınıfımızın bilimini, çeşitli eğitim seminerleriyle öğreniyorduk, işçi sınıfımız her yönüyle devamlı gelişmekteydi. Ve mevcut iktidarlar, işçi sınıfının örgütlenmesinden çekiniyorlardı. Biz sağlık iş kolu işçileri olarak tüm çalışanların sendikalaşma ve toplu sözleşme hakları elde etmesini savunuyoruz. Bütün çalışanlar işçidir. Bende işçiyim.

HÜSEYİN TABANLI - ÇAPA DAHİLİYE KLİNİĞİNDE

1970'den evvel işçiydik. Ama o zaman toplu sözleşme falan yapılmış deği'dı. O zaman burda bir sağlık sendikası vardı. Bizi oyaladı.

SORU : Memur nasıl oldunuz?

CEVAP : 1970 senesinde bize memursunuz dediler. Bir 39 aylık meselesi çıktı. Biz sendika kurduk. Onlarda Tümpersan'ı kurdular. O zaman bunlar siz memursunuz dediler. Bizim eşyalarımıza el koydular. O zamandan beri işte böyle sürüncemede

SORU : İşçi iken aldığınız ücret ile memur iken aldığınız ücret farklı mı?

CEVAP : Hayır Hiç fark yok. MEYAK için ödenek kesiliyor. Benden 128 lira.

SORU : Yaptığınız işin niteliği nedir?

CEVAP : Paspas yapıyorum, tuvalet siliyorum, kanlı tupleri yıkıyorum. İşimiz bu

SORU : Sana göre bu yapılan işler bir memurun yapacağı işlermi?

CEVAP : Bir işçinin yaptığı işler. Memur bunları yaparmı? Memurun bir masası olur, oturur. Biz sabah altı da geliyoruz. Saat 15.00 e kadar. Paspas yapıyoruz hastanın pisliği ile uğraşıyoruz.

SORU : Hangi statüde olmak isterdin, memur'mu, işçi'mi? Neden?

CEVAP : İşçi olmak isterdim. Çünkü işçinin her şeyi iyi. Ücret fazla, sosyal hakları var. Bir sürü çıkarları var. Memur iken hiç birşeyimiz yok. Biz işçiyiz, memur değiliz. Sosyal hak diye bahsettiğim, elbise, ayakkabı, çocuk parası, yakacak parası, doğum, ölüm parası. Biz bunlardan mahrumuz. Bütün bunları güçlenip, birleşip, sendika kurunca alabileceğiz. Toplu sözleşme yapacağız. Öyle olacağız.

SORU : İşçi memur ayırımı üzerine ne önerebilirsiniz?

CEVAP : Derhal bir basın toplantısı düzenlenmesini isterim. Çapa olarak. Hatta bütün türkiye de sağlık işçilerinin direniş koymasını istiyorum. Her taraf direnişe geçti. Bizim hiç sesimiz çıkmıyor. Tam İstanbulun çoğunluk yeri burası.

SORU : Sizi niye işçi yapmıyorlarda memur yapıyorlar?

CEVAP : Pek bir şey diyemiyeceğim.

SORU : Sizi memur olarak tanımlarken ne gibi uygulamalara, baskılara baş vurdular?

CEVAP : Geçen sene bir durum oldu. Sağlık İş sendikası bizden habersiz burada Toplu sözleşme yaptı. Ve biz uyandık. O sendikayı reddettik. Biz burada toplu sözleşme yapmaya kalktık. Siz dediler memursunuz. Engellediler bizi. Onları reddedip yeniden sendika kurmaya kalkınca **memur** olduk? Dekanlık TÜM-Sağlık İş sendikasını kabul etmedi. ONLARIN sendikası Sağlık-İş'e girmemizi istedi.

Bir memur 12 saat çalışır mı? Biz 12 saat çalışıyoruz. Aslında iş günü 8 saattir. Diyorlar, sen 11 de 2 saat istirahat et. Saat 13.00 de gel 19.00'a kadar. Adam nereye gitsin. Evi belki Kadıköy-de. Buradan istirahat etmey... İmkansız bir şey. Zorluk çıkar...

2 aylık yarı ödemelerimizi ... Memur ise, parasını düzenli a... uzatmaya hakları yok ki. 1974'... sini alamadık, ayakkabısını ... Sonra, memura böyle şey ver... işçiyiz ki devlet bize bunları v...

Mesele bu,.. Teşekkür.

HİLMİ DEMİREL ELEKTRO... TEKNİSYEN (Yaptığı iş Ha...

Aşağı yukarı 1959, dan b... yorum. Hastabakıcı kadrosund... lında teknisyen olmam lazım. ... olsam da yararlanacağım, ya... den, döner sermayeden biraz ... mak. Ben şimdi 214 lira alıyor... teknisyenim. Ayrı bir teknisye... su vermiyorlar. Dekanlığa kaç... racaat ettim. Dediler, hükümet ... halledecek falan filan. O zama... ri atlatmakta. 1970'e kadar iş... diye bir şey yoktu. Kimse bize ... da bir şey demedi. 1970'den so... memursunuz dediler. Biz şimd... ruz. Bizim 39 aylıklarımız var. ... aldı. Asistanlar, doktorlar, hoca... si aldılar. 40 bin, 50 bin lira. B... muruz bizim de almamız laz... Vermediler. Dediler ki «Sizler ... MUR değilsiniz»... Biz işte böyle... cı memur. O zaman bizde mem... yalım diyoruz. Bu seferde onl... gelmiyor. İşçi olmak isterim. ... ayırım yapamazlar. Herkese ... yorsa o işyerinde çalışan işç... hakkı alırlar. Şurada bizler NA... mur oluruz? Masamız bile yok. ... şimdi hastaya gideceğim El... çekeceğim. Kocaman makineyi ... cağım. 4. kata çıkacağım. Bu iş... yaparmı? O zaman bizim hocal... risine bir sandık verelim. 4. ka... sın. Oda memur. Çıkarırmı? ... tabii.

SORU : Sizleri memur sa... da ne gibi uygulamalar baskı... lar?

CEVAP : Burada biz sendik... oldu. Bahsedildi demin. Bazı ... pazarlık yaptık. Kömür ... yıkacak parası. Son... bu ...

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

laos halkının büyük zaferi kutlu olsun

Laos halkının ve sosyalizme inananların bayramı var Laos'ta. Laos en büyük bayramını kutluyor. Kutlu olsun. Bu bayram, 30 yılı aşkın bir süre destanlar yaratarak, emperyalizmi yenen bir halkın bayramı. Bu bayram, krallığa son veren, bağımsızlık demokrasi ve sosyalzim yolunda yılmadan yürüyen bir halkın bayramı. Bu bayram hepimizin bayramı. Kutlu olsun.

1880 yılında Fransızların işgalinden bu yana, Vietnam ve Kamboçyayla aynı kaderi paylaşmıştır. Laos. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ateşi o zamandan beri sürmektedir. Daha sonra ikinci dünya savaşı ve Japon emperyalistlerinin işgali gelmiştir. 1947'de Japonların yerine bu kez de Fransız Emperyalistleri, bu güzel ülkeyi işgal ettiler. Fransa'ya karşı verilen mücadele sonunda, bağımsız siyasi bir hükümet kuruldu. Adı PATHET - LAO (Vatan - Laos) olan bu hükümet halkın büyük desteğini kazandı. Kuzey Vietnam'dan gelen yardımları bahane eden Fransa, bu ilerici ülkeye saldırdı. Ama sosyalizmle silâhlı bu ülke, saldırıyı yiğitçe göğüsledi. Vietnam Kurtuluş Kuvvetleri, Laos'u kurtarmak bahanesiyle saldıran bu azgın güçleri korkunç bir bozguna uğrattı. Bu Fransızların Çin Hindi yarımadasında son günleri idi. Fransızlardan sonra ABD emperyalistleri çullandı bu üç kardeş halkın üzerine. ABD emperyalizmi hemen kukla ve Amerikancı hükümetler kurdurdu. Ama Pathet - Lao zorluk çıkarıyordu.

1956 yılında kurulan Laos Halk Birleşik Cephesi (Neo Lao Haksat) ülkeye yepyeni bir canlılık getirdi. Neo Leo Haksat hükümet olarak tanınmak zorunda kaldı.

ABD emperyalistleri ve CIA hemen bir askeri darbe ile bu hükümeti devirerek, gerçek yüzlerini ortaya çıkardılar. Halk artık işgaller ve emperyalist sömürüden bıkmıştı. Baştaki kukla hükümete karşı Pathet - Lao desteğinde bir darbe düzenlendi. Artık ABD emperyalistleri için de saatler gelmişti. Ama bu kan içici canavarlar öyle kolay kolay gitmeyeceklerdi. Bir bahane bularak Laos'u kadın erkek çocuk gözetmeden bombalamaya başladılar.

Bütün Laos halkı, bu vahşice, insanlık dışı saldırıya yiğitçe karşı koydu. Hem de emperyalistlerin en iyi anlayacağı bir dil'e. ABD orduları için kaç dökme fırsatı doğmuştu. Ordularını Laos'a soktular. Bunlar öldürdükleri kadın çocuk adeti kadar para ve madalya alan canilerdi. Ama bir şeyi unutuyorlardı, halkın vurmakla tükenmeyeceğini. Ve Pathet - Lao adım adım ilerleyerek ABD'li soytarı kiralık katilleri eziyordu. Para için savaşan bu garip ordu mu yenecekti halkın bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesini. Kader birliği eden üç kardeş halk Laos, Vietnam ve Kamboçya birlikte devirdiler şımarık ABD emperyalistlerini Çin Hindinden. Laos'ta zafer sosyalizme inançla birlikte yürümüştür. Laos halkı, sosyalist sistemin yardımından yoksun değildi. İşte bu nedenledir ki yiğitçe mücadelesi, yalnız kalmadığı inancı i'e daha bir güç kazanmıştır.

Bu gün Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti artık, bu acılarla yoğrulmuş halkın yaralarını sarmak için görev başındadır. Laos halkı inançlı ve yenilmez mücadelesiyle Sosyalizmin bayrağı olmuştur. Pathet - Lao önderliğinde kazandıkları büyük zafer kutlu olsun. Laos en büyük zaferini yazmıştır tarihe, bu en güzel bayramdır, kutlu olsun.

ANGOLA halkı kurtuluşa doğru İLERLİYOR

KÜBA HALKI BAĞIMSIZLIĞININ 16.YILINDA

1960 yılı idi. Fidel Kastro ve onun tek desteği olan işçi sınıfıyla yandaşı köylüler. Amerikan kuklası diktatör Batista'yı devirmişlerdi. Başlayan büyük bir genel grev ve ayaklanma sonucu Fulgenio Batista adlı yiğit general Küba'dan kaçmıştı.

Kahraman ABD uşağı Batista'yı uykusuz bırakan bu korku hiç de yabana atılan cinsten değildi. Çünkü o, bir avuç paraya halkını satmıştı. Küba Halkı birleşmiş, silâhlanmış hesap sormaya geliyordu.

Yıllar önce daha bir öğrenciyken Kastro, bir ayaklanma başlatmış, ama tutuklanmıştı. Açlıktan kırılan işsizlikten sarsılan bir ülkeydi o sıralar Küba. Başşehri Havana'da işsizlikten genelevde çalışan binlerce Kübalı kadın vardı. Bu genel ev gibi çalışan kulüplerin adı «bar» dı. Ve bu barları ya Amerikalılar ya da, Amerikalılarla işbirliği yapan Kübalılar işletiyordu.

Fidel Kastro mahkemeye çıktığında, açlığa, işsizliğe, sömürüye ve ABD emperyalizmine karşı çıktığı için yargılandı. Savunmasında «TARİH BENİ BAĞIŞLAYACAKTIR» demişti Kastro. Faşist Batista'nın mahkemesince 16 yıl hapse mahkum edildi. Ama tarih ve tarihi yazan işçi sınıfı ve emekçi halk gerçekten bağışladı onu. Batista'yı ise asic

Daha sonra Kastro Meksika'ya sürgün edildi. Kastro burada mücadelesini sürdürdü. Kendini Küba'nın kurtuluşuna adayan 82 arkadaşı ile ülkelerine dönmeye karar verdiler. Granma adlı eski bir yatla 2 Aralıkta Küba'ya çıktılar. 2.Aralık 1956'da savaş başlamıştı. Karaya çıkar çıkmaz Batista kuvvetlerinin saldırısına uğradılar. Savaşın süreceği Sierra Maestra dağlarına ancak 10 kişi varabildi. Evet. Küba devrimi içlerinde Fidel Castro, Ernesto Che Guevara'nın bulunduğu 10 kişi ile başladı. Bu 10 kişi hiç bir zaman durmaksızın büyüdü. Küba halkının nefreti karşısında Batista diktatörü eridi gitti.

ABD buna karşılık vermeyecek miydi? Burnunun dibinde bir adada nasıl sosyalizm kurulurdu? Halk denen bu çapulcular ABD'li parababalarının kârlarına, kendilerini sömürmesine nasıl engel olurdu. O zaman Amerika onları açlıkla terbiye ederdi.

Evet, ABD Küba'ya ekonomik ambargo koydu. Halk açlıktan kırılsın, kendi canı kanıyla kurduğu sosyalizmden vaz geçsin istiyordu. Ama hiç de istediği gibi olmadı. Küba halkı Amerika'ya gel bizi kurtar diyeceğine daha çok çalışıyordu. Devlet başkanı Kastro bile şeker kamışı tarlalarında, emekçilerle birlikte şeker kamışı biçiyordu. 1960 - 1961 yıllarında her alanda korkunç bir ilerleme vardı Küba'da, açlık ve sefalet değil. ABD'nin tatlı rüyaları sonuç vermiyor, sosyalist ülkeler Küba'yı yalnız bırakmıyorlardı.

17 Nisan 1961'de ABD başka bir yol denedi. Küba'dan Amerika'ya kaçan parababalarının oğulları, toprak ağalarının oğulları ve paralı askerlerden oluşan bir orduyla çıkartmaya kalkıştı. CIA tarafından hazırlanan bu p'an için bu adamlar aylarca komando eğitimi görmüşlerdi. Şöyle diyorlardı kendilerince: «Halk hemen bizim yanımıza geçecek, onlar komünizmi istemez». Ama karşılarına ilk çıkan kendi iktidarını savunan halk oldu. ABD başta sosyalist ülkeler bütün dünyaca protesto edildi. Koca ABD onda birinden daha az bir halka yenilmişti.

Küba, bu aşağılık saldırganlara gereken cevabı verdikten sonra hemen kalkınmaya girişti.

Domuzlar Körfezine ABD'nin yaptırdığı çıkartma 12 saatte ezilmiş Küba halkı kalkınma savaşına girmişti. Hemen toprak reformu çıkarıldı. Okuma savaşı açılarak % 80'i okuma yazma bilmeyen halkın hemen hepsine (% 97) bir yılda okuma yazma öğretildi. Aradan 16 yıl geçti. Küba küçük bir ada olmasına rağmen, hemen hiç bir sanayi dalı olmamasına rağmen bugün kalkınmış bir ülkedir artık. Sosyalizmin en iyi temsilcilerinden biri o'an Küba halkı, aynı devrimci ruhla daha iyi yaşama ve kalkınma savaşını sürdürmektedir. 16. yıldönümünde kardeş Küba halkının en içten kutlarız. Bayramları bizim de bayramımızdır. Kutlu olsun.

...binlerce işçinin
...a elkoyuluyor...

TÜM-DER İstanbul şubesi ile konuşma

SORU: İşçi - Memur ayırımı konusundaki görüşünüz nedir? Meselenin köklü çözümü için ne öneriyorsunuz?

CEVAP: Dışa bağımlı geri bir kapitalist yapıya sahip olan ülkemizde, egemen güçler ve onların sözcüsü siyasal iktidarlar «İşçi?memur ayrımı» diye suni, yapay bir ayrım yaratmışlardır. Sistemin yapısı gereği, egemen sınıflar, işçi ve emekçi kitleler üzerinde uyguladıkları baskı ve sömürüyü giderek arttırmak eğilimindedirler.

Ülkemizde «memur» adıyla tanımlanan bir milyona yakın emekçi vardır. Aileleri ile birlikte üç milyonluk bir kitleyi kapsıyan bu kesimin ekonomik durumu giderek bozulmakta, ücretleri tarım dışı emekçi kitlelerin daha altında bir seyir izlemektedir. Türkiye'de dışa bağımlı kapitalistleşmenin arttığı 1950 lerden itibaren, memurların ülke gelir dağılımından aldıkları payın hızla düştüğünü görmekteyiz.

Egemen güçler, çıkardıkları kanunlarla, «Kamu kudretini kullanma yetkisini haiz, «devletin asli ve sürekli görevlerini yürütmekle yükümlü» gibi, yüksek ünvanlarla tanımladıkları memurların, bu gerekçe ile ekonomik, demokratik, politik haklarını gasbetmiş, grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkını tanımamış, «Devlete karşı grev olmaz» gerekçesi ile, memurların sendikalaşma uğrunda sürdürdükleri mücadele engellenmeye çalışılmıştır. Oysa devletin sınıflardan soyut olmadığı, sınıflı toplumlarda, egemen güçlerin baskı aracı olduğu, Devlet sektörü adıyla tanımlanan kurumların, finansman kaynaklarını nasıl krediler ve yatırımlar şeklinde yerli ve yabancı sermayenin hizmetine sundukları, bugün tüm emekçiler tarafından bilinmektedir. Egemen güçler, çarpıtılan kavramlarla çalışanların ekonomik, demokratik, politik haklarını kazanma yolunda sürdürlükleri mücadeleyi engellemek amacındadırlar. Ücretlerini arttırabilmek için sendikalaşmaları türlü antidemokratik yasalar ve faşist baskılarla önlenmeye çalışılan memurlar, burjuvazinin rahatlıkla sömürdüğü geniş bir emek kaynağını oluşturmaktadırlar. Hakim sınıflar bunun için, memur kapsamını genişleterek, sömürülerini daha da arttırmak eğilimindedirler. MC hükümetinin son çıkardığı kararname ile 400.000 işçiyi memur kapsamına alması bunun somut bir göstergesidir.

İşçi-memur ayrımının temelden çözümü, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendika haklarını kazanmalarında yatmaktadır. İşçi-memur ayrımının suniliği ve yapaylığı bir yana, bir de bu ayrımın tesbiti Bakanlar Kurulunun yetkisine bırakılmıştır. «Bedeni çalışmanın fikri çalışmaya galebe çalması» kıstasından hareketle yapılacağı iddia edilen bu ayrım, şimdiye kadar hiç bir iş yerinde sıhhatli bir çözüme kavuşmamış, bu konuda yapılan çalışmalar sahte müfettiş, raporları, uygulanmıyan Yüksek Hakemler heyeti kararlarıyla, daima çalışanların aleyhine sonuçlandırılmıştır. Hakim sınıflara, işçi-memur ayrımının tesbiti, tüm çalışanlara sendikal hakların verilmesinden daha kestirme bir yol olarak gözükmekte, çalışanları türlü yollarla oyalama yollarına gitmektedirler.

Tüm Memurlar Birleşme ve Dayanışma Derneği İstanbul Şubesi olarak, sorunun temelinde iktidarların ekonomik ve politik çıkarlarının yattığı bu ayrıma karşı, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanması doğrultusunda mücadele veriyoruz. Ancak emekçilerin tümünün sendika haklarını elde etmesi bu ayrımı ortadan kaldıracaktır. Sendikal hakların elde edilmesi ülkemizde demokrasinin gelişmesine daha bir katkıda bulunacaktır. Demokratik hak ve özgürlüklerimiz için her hal ve şartta mücadele etmeye kararlıyız.

TÜM ÇALIŞANLARIN GREVLİ-TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA YOLUNDA SÜRDÜRDÜĞÜ MÜCADELE MUTLAKA ZAFERE ULAŞACAKTIR.

Gayeleri bizi ikiye ayırmakmış, bölmekmiş. Eğer, biz kenetlenseydik o sendikaya sahip olurduk. Dekanlık bizi hemen ikiye böldü. Bir taraf memur kaldı. Diğer taraf işçi. 2,5 sene geçti. Hatta o zaman Dekanlık bize, arkadaşlar bu haklardan hepimiz yararlanacağız. Ben de uygun gördüm bunları size, dedi. Kim Sağlık-İş e üye olursa bu haklardan faydalanır. Yoksa bunlardan yararlanamazsınız. Dekan'lık Tüm-Sağlık İş'i kabul etmedi. Bu sağlık-İş geçerli bir sendika değilmiş, hiç bir yerde yeri yokmuş. Gayesi ayırmak.

SORU: İşçi memur ayırımı neden? Niye işçileri memur yapıyorlar?

CEVAP: Biz işçi olsak bu hakların hepsini alacağız. Kenetleneceğiz. İşçiler birleşerek direniş yapacağız. Şimdi bizler direniş koyamıyoruz. İstedikleri gibi bizleri çalıştırabiliyorlar. Bu üniversite kendine muhtariyet olduğu için yan ödemeden kesiyor, maaşdan kesiyor, döner sermayeden para alıyoruz, kesiyor. Bizleri işçi yapamazlar. Çünkü onların işine gelmiyor. Biz bazen ufak direnişler, bahçe içinde bir hareket yapıyoruz. O zaman da aramıza doktorları sokuyorlar. Kavga yapsınlarda, bizde işten atalım. Veyahut başka şey. Bizde gidip anfide oturuyoruz. Esasında iş durmuyor. Ama işçi olsak istediğimizi yaparız. Hakkımız. Eğer ben memur olsam, yaptığımız iş memuriuk olsa, o zamanda beni işçi yapsalar ben üzülürüm., işçi yapıyor diye. Ama MEMUR DEĞİLİZ Kİ?

AHMET UZUNOĞLU - YEMEKHANE MEMURU, ÇAPA -

Ben yemekhanede çalışıyorum. Hem memur sayılmaktayız, hem de işçinin yaptığını yapıyoruz. Yemekhanede bulaşık yıkıyoruz, yemek yapıyoruz, paspas yapıyoruz, icabında tuvalet temizliyoruz. Yani bütün işleri yapıyoruz. 400 işçi yemek yiyor. Ekmeği, kaşığı, tabağı hep bizim elimizden geçiyor. Bizler böyle çalışıyoruz... Ve hemde memuruz. Bizi memur sayıyorlar. Biz işçi olmak isteriz. İşçi olunca sendika kurardık. Sendikalarda bir çok hakkımızı alırız. Odun parası, kömür parası, senede 2-3 sefer ikramiye. Biz şimdi bu haklardan yararlanamıyoruz. Memuruz diyorlar. İşçi olsak bizim için daha iyi. Ama sendikamız olunca bütün hakları alabiliriz, toplu sözleşme olur. İcabında baskı yapılsa sendikaya haber verilir, onlarda yardımcı olur. Bu durumlarda var.

SORU: Neden işçi-memur ayırımı yapıyorlar?

CEVAP: Bilmiyorum. Bizi işçi yapsalar iyi olur.

SORU: Bu durumda ne yapılsa bu uygulamanın önüne geçilebilir?

CEVAP: Bilmiyorum... Burodaki arkadaşlar ile bir direniş yapsak, olabilir.

İsteklerimiz, gayemiz hepimiz içindir. İsteklerimiz aynıdır, değişmez... siz sağolun.

TARIM İŞÇİSİ KARDEŞLER...

Yıllardan beri ülkemizde işçiler, emekçiler, yoksul köylüler, parababalarının bu SÖMÜRÜ DÜZENİNDE inim inim inletilmekte, kanları canları pahasına bir lokma aş'a «ÜCRETLİ KÖLELER» olarak çalıştırılmaktadırlar...

Böylesi bir durum içinde, bütün değerleri yaratan bizler de, ezilen sömürülen horlananların bir parçası olarak, bir alınyazısıymış gibi, bir kadermiş (!) gibi zeytin ve pamuk PATRONLARINCA (kapitalistlerince) ölmeyecek, yarın sahibimize tekrar çalışabilecek bir **düşük ücretle** çalıştırılmaktayız.

Elini sıcak sudan soğuk suya sokmadan, lüks içinde rahat yaşayanlar onlar... Aşımıza, ekmeğimize GÖZ KOYANLAR onlar... Ayvacık, İvrindi, Balya gibi yerlerden sabahın karanlığında, keskin soğukta, yağmurda, **açık kamyonlar** ve traktörlerle zeytine getirilip, akşam karanlığında yorgun eve dönenlerse, BİZLER!.. İçinde hayvanların bile barınamayacağı damlarda yatırılan, hastalıktan kırılan, ilkokul çağındaki körpe yavrularımız ve yaşlı kadınlarımızla, tarlalarda, toprakta, çiftlikte çalışanlar, kızgın güneşin altında ya da soğukta, tarlalarda **çocuğunu doğuran**, çocuğunun göbeğini, yerde eline geçirdiği taşla kesen, yine BİZLER, bizim ANALARIMIZ, BACILARIMIZ!..

Buna karşılık bize ödenen, tarım KAPİTALİSTLERİ (parababaları) ve kâhyalar tarafından kendi çıkarlarına uygun olarak ayarlanan 25 - 30 lira gibi düşük bir ÜCRET... Yiyemediğimiz, giyemediğimiz, kullanamadıklarımızı üretenler, meydana getirenler, peki nasıl oluyor da, bunca güçlü olduğumuz halde, tahakküm altındayız?...

SEBEBİ «ÖRGÜTSÜZ» OLUŞUMUZ!..

Patronlar, parababaları alabildiğine örgütlüler. Sendikaları, partileri var. Sırtlarını dayamışlar **yabancı sömürücülere**, sürdürüyorlar bu köhnemiş düzeni, döndürüyorlar kendilerine işleyen bu çarkı...

ÖRGÜTSÜZ HALK, KÖLE HALKTIR!.. Örgütsüzlüğümüzü, dağınıklığımızı fırsat bilen, bizleri AÇLIĞA, SEFALETE, ÖLÜME TERKEDENLERE ve onların DÜZENLERİNE, ÖRGÜTLENEREK, birleşerek, birbirimize kenetlenerek DUR diyelim!..

TARIM KAPİTALİSTİ, ZEYTİN BEYLERİNE BOYUN EĞMEYECEĞİZ! Tek bir yürek, tek bir yumruk olup, HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE almak için sendikamız «TÜM TOR - İŞ»'te (Tüm Tarım ve Orman İşçi'eri Sendikası) BİRLEŞELİM!

- TARIM - İŞ KANUNUNU, SİGORTA HAKKIMIZI ALMAK İÇİN,
- ÜCRETLERİMİZİ YÜKSELTMEK İÇİN, sendikamız TÜM TOR - İŞ'e ÜYE OLALIM!

SAYIN KİTLE VE GERÇEK

Bizler Mersin Tevfik Sırrı Gür Lisesinden bir grup öğrenciyiz. Bu çürümüş bozuk düzende bizler için: Kimsenin etlisine - sütlüsüne karışmayın, size dokunmayan yılan bin yıl yaşasın», «her koyun kendi bacağından asılır», «Böyle gelmiş böyle gider» gibi sözlerle kendi sosyal mücadelemizden uzaklaştırma siyaseti güdülmektedir. Okula baskın yapıp öğrencilerin devrimci yayınlarını gaspedip giden yöneticiler, bizim patron sınıfı için robot gibi çalışan işçi ve memurlar o'mamızı istemektedirler.

10/12/1975 günü akşamı saat 8.30 ve ertesi gün saat 13.00'te Mersin Tevfik Sırrı Gür Lisesi Tiyatro salonunda İnsanlar Yaşadıkça isimli bir «Tiyatro», yöneticilerinin de tasvibi ile oynatılmıştır. Oyunun yazarı Emre Sun'dur. Aynı tiyatro, Haziran sonunda Antalya'nın Manavgat ilçesinde Ulusoy sinemasında oynatılmıştır. Manavgat'taki tiyatro MHP gençlik kolları tarafından düzenlenmiştir. Afişlere Bozkurt resmi konulmuştur. Açış konuşmasını Necdet Başar isimli bir şahıs yapmış, «Bozkurtlara» başarılar dilemiştir.

Sözkonusu iki tiyatrodaki fark: Birinin isminin Baba, diğerinin İnsanlar yaşadıkça olması ve bazı isim değişikliğidir «Bozkurt» gibi. MHP gibi bir partinin halkımızın zincire vurulmasını, köleleştirilmesini isteyen bir parti ile aynı çizgiye düşen bir okul idaresini ve zihniyeti biz «Halk Düşmanı» bir zihniyet olarak görmekteyiz.

Bu şahıslar aynı zamanda gepegenç arkadaşlarımızın beynini yıkayabilmek için «bedava» yaftası altında Pansiyon öğrencisinin de seyretmesi için propaganda yapmışlardır.

Demokrasi havarisi geçinen Türkeş, Demirel, Feyzioğlu, Erbakan, Bozbeyli hazretlerinin dikkatine sunulur.

İŞÇİ ARKADAŞLAR

Tüm yurdumuzda hüküm sürmekte olan emperyalizmin çirkin sömürüsü, ne yazık ki ilâç sanayi gibi önemli bir işkolunda da sürmektedir.

İlâç gibi çok lüzumlu bir ihtiyaç, halkımıza pahalı bir şekilde iletildiği gibi bu iş kolunda çalışan ilâç fabrikalarındaki emekçi arkadaşların da hem ekonomik hem de bir çok sosyal hak ve güvencelerinden mahrum oldukları bir gerçektir.

Bizim çalıştığımız ilâç fabrikasında da durum pek farklı değil. Artan fiyatlar karşısında, aldığımız ücretler gayet gülünç denilebilir. (Aşgari ücret veya biraz farklı). Her sene yapılan zamlar ise 35 - 150 lira arasında değişmektedir.

Fabrikamızdaki işçi arkadaşlarımızın her hangi bir sosyal güvencesi olmayıp, her an bir iş kazasıyla burun buruna çalışıyorlar (ilâç hammaddesi zehirlenmesi, asit dökülmesi vs.). Ayrıca işten atılmak ve kara listelere girmek korkusu ve bir de bunun yanında işçi sınıfının haklarını örgütlü bir biçimde savunacak devrimci bir sendikanın yerine kayıtlı bulunduğumuz sarı sendika ise işçi çıkarma ve kıyımlarda eli kolu bağlı kalmaktadır. Bu durum, işçi arkadaşlarımızın gerekli bilince ulaşmamış olmaları yanında fabrika içinde ETKEN bir faaliyet gösteren İSPİYONCU patron yandaşları tarafından ya büyük göz dağları vermekte yahut uzlaşması mümkün olmayan derin görüş ayrılıkları meydana getirmektedir.

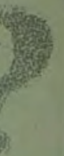
Verilecek mücadelede işçi arkadaşlarımız ancak ve ancak ekonomik yönden devrimci bir sendikada, siyasal ve ideolojik yönden ise devrimci bir partide el ele verip birleşerek işçi sınıfının zaferini sağlıyacaktır.

İşçi sınıfının zafere ulaşacağına inanıyoruz.

BİR GRUP İLÂÇ İŞÇİSİ

«SOSYAL EMEK» NEDİR

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

GERÇEK'in geçen sayılarında edindiğimiz bilgileri hatırlarsak, metaların değerinin onları üretmek için harcanan emekle ölçüldüğünü belirtmiştik. Ardından da eklemiş ve emeğin ölçüsünün zaman, zamanın ölçüsünün de saat (dakika, saniye) olduğunu söylemiştik.

Sözgelimi bir televizyonun içinde (meselâ) 250 saatlik emek var, bir torba çimento'da bir saatlik emek var diyorduk. Ama bu yazı dizisini düzenli okuyan arkadaşlarımız farketmişlerdir, her cevapladığımız soru yeni sorular doğuruyor. Malların değeri neyle ölçülür? sorusuna cevap aradık ve malların değeri onları üretmek için harcanan emekle ölçülür» cevabını verdik. Hemen yeni bir soru geldi: Peki, emek nasıl ölçülür? Onu geçen sayı cevapladık ve «emeğin ölçüsü zamandır (saat, dakika, saniye) dedik.

Şimdi çok daha yakıcı ve zorlu bir soru dikiliyor karşımıza: Hangi emek? Öyle ya televizyon fabrikasında başka işçiler çalışıyor, çimento fabrikasında başka, Zonguldak'ta kömür üretiminde başka, dokuma fabrikalarında başka.

Şimdi biz tutsak, bir metre pazen'de, bir torba çimento'da, sekiz tane ekmekte «bir saatlık emek vardır» desek ve ardından demek ki bir metre pazen; bir torba çimento, sekiz tane ekmek aynı değerdedir, diye eklesek.

O yakıcı soru hemen gelecek: Hangi emek?

Çalışkan işçinin emeği mi, tembel işçinin emeği mi? Hünerli, hünersiz, acemi usta, en yeni makinalarda çalışan, dededen kalma makinalarda çalışan, gürbüz, sağlıklı, sakat, ... işçiler var. Bunların hangilerinin emeğidir, metaların değerini ölçtüğümüz emek?

İlk bakışta basit görünmesine rağmen, bu artı - değer sömürüsünün iyi kavranması için kilit bir noktadır. Bu konudaki bulanık bilgiler, bizi artı - değer sömürüsünü de yanlış anlamaya götürür. Bu bakımdan bu konu üstünde bu yazıda —ve belki de gelecek yazıda— uzun uzun duracağız.

Gene bu yazı dizisinin başında kullandığımız basit örneğe, kömür işçisi ile demir işçisinin çalıştığı yanyana iki maden ocağı örneğine dönelim.

İki işçi aynı anda (aynı aletleri kullanarak) herbiri kendi ocağına indi ve çalışmaya başladı. Eski örneğimizden yürürsek, eğer bir saatte kömür işçisi 4 kilo kömür, demir işçisi de 2 kilo demir çıkardıysa, dört kilo kömürün değeri, iki kilo demirin değerine eşittir diyeceğiz. İşçiler ürettikleri malları trampa etseler, bu hakkaniyetli bir alışveriş olacaktır ve kimse kimsenin emeğini sömürmemiştir diyeceğiz. (Tabii işçilerin çıkardıkları malların sahibi olduklarını farzediyoruz).

Ancak ya iki işçinin ocaktaki çalışmaları şöyle olduysa:

Kömür işçisi, indi ocağa aralıksız çalıştı, işçi gürbüz ve işinin ehli. Aletlerini tanıyor, hünerli, sonra çalışkan, hiç kaytarmadı. Buna karşılık demir işçisi tembelin teki, iki kazma sallıyor, bir cigara içiyor, acemi zaten, işe başlayalı bir hafta ha olmuş, ha olmamış; biraz da zayıf iki kazma sallayınca yoruluyor, nefesi kesiliyor.

İkisi de birer saat çalıştılar ve kömür işçisi dört kilo kömür çıkardı, buna karşılık demir işçisi sadece bir kilo. Şimdi 1 kilo demire de bir saatlık emek harcandı, dört kilo kömüre de, öyleyse 1 kilo demirle, 4 kilo kömür aynı değerdedir mi diyeceğiz? Burada açık bir haksızlık yok mu?

Sorunun cevabı kendi içinde gizli. Elbette çok açık bir haksızlık var. Öyleyse malların değerini ölçtüğümüz emek hangi emektir?

Bu soruya iki yönden yaklaşarak ve iki ayrı örnek kullanarak cevap vereceğiz.

Önce, kömür ve demir işçisi örneğimize dönelim. Elbette ülkede bir kömür işçisi ve bir demir işçisi yok. Binlerce, yüzbinlerce var. Bunların kimi çalışkan, kimi tembel, kimi hünerli, kimi beceriksiz, kimi usta, kimi acemi, kimi gürbüz, sağlıklı, kimi hastalıklı, zayıf. Sonra bunların kimisi madende çalışırken en son model elektrikli delgi makinalarıyla çalışıyor, kimisi dededen kalma kazma kürekle, kimi bu iş için bir yıl, iki yıl kurs görüp bilgili kılınmış, kimisi kolundan tutulup «kazma sallamasının da öğrenilecek nesi varmış ki?» denip ocağa indirilmiş.

İşte bizim metaların değerini ölçerken gözönüne alacağımız emek, yukarıdaki bütün şartların ortalamasıdır. Yani ortalama bir hünere, bilgiye, güce, ustalığa, çalışma temposuna sahip ve o ülkede kullanılan alet tekniğinin ortalamasını temsil eden bir teknik düzeydeki aletlerle çalışan bir işçinin emeğini esas alacağız.

Bir de şöyle yaklaşalım. Bir televizyon fabrikası örneği vermiştik. İçinde bin işçi çalışıyordu. Herbiri ayrı ayrı işler yapıyordu. Tabii bu fabrikada da hünerlisi, hünersizi, çalışkanı tembeli, ihtiyarı, genci, zayıfı, sağlamı çeşit çeşit işçi vardır. Hepsinin emeği televizyonların içine akmıştı. Yani burada herbiri çeşit çeşit olan işçilerin emekleri aynı potada (televizyonda) erimiş, birbiri ile kaynaşmış ve ortaya bir meta (televizyon) çıkarmıştır.

Görülüyor ortalama bir emek sözkonusu burada, işçi sınıfının biliminin diliyle söyleyelim:

Ortalama bir hüner, ortalama bir işçilikle ve belli bir dönemdeki teknolojik düzey veri kabul edilerek üretim yapan bir işçinin emeği, metaların değerini ölçmekte kullandığımız ortalama emeği temsil eder.

Bilimsel adıyla buna «üretim için zorunlu sosyal emek» diyoruz.

SEN GÖREBİLSEN!

Sen görebilseydin gerçekleri
bu açlık
bu yolsuzluk olur muydu?...
Sen görebilseydin gerçekleri
insanlar birbirini vurur muydu
...anlar dolup taşar mıydı
İŞKENCE
ölüme kan kardeşi çıkar mıydı?...
Suçlular ellerini kollarını sallaya
sallaya
dolaşabilirler miydi
ve yarım ağız
Adaletten konuşabilirler miydi?...
Sen görebilseydin gerçekleri
bu düzen kalmazdı
emekçinin emeğine saldırmak
şöyle dursun
yirmibeş kuruş için
sokaklar dilencilerle dolmazdı...
Sen görebilseydin gerçekleri
tanrının eşit yarattığı şu insanları
bölmek geçer miydi aklından,
KORKARDIN
elbetteki çekinirdin
HALKIN HAKLI HAKKI'ndan.

Cazım KAYA

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

— MC Artık Faşist Saldırıları «Öğrencilerin Sağ-Sol Çatışması» Olarak Yutturamıyor...

— Emekçi halkımız «Komando» Saldırılarının Kendisine Yönelik Olduğunu Apaçık Görüyor...

faşist saldırılar mücademizi engelleyemez !..

Faşizmin kirli yüzü, saldırganlığı, kanlı cinayetleri artık açıkça ortada Faşistler ilkönce, yurtsever öğrencileri hedef seçmişlerdi... İlerici gençlerimiz mevcut gerici hükümetin, ve yıllardır süregelen parababaları ikdidarlarının halkı baskı altında tuttuğunu sömürdüğünü görüyorlardı... Onlar kendileri için ve halk için daha iyi yaşama şartları, bağımsızlık, demokrasi, özgürlük istiyorlardı... Faşizmin ise demokrasiye, özgürlüklere hiç tahammülü yoktur... Parababaları iktidarı için çok «tehlikeli» olan böyle özlemleri doğmadan boğmak ister. Çünkü faşizm «Sermayenin en gerici, en kanlı diktatörlüğüdür.

Faşist özlemli, gerici MC Hükümeti, faşistlerin ilerici gençliğe saldırılarını kanlı cinayetlerini, okul işgallerini ve öğretimi engellemelerinin açıkca destekledi, destekliyor.... Komandolar da Hükümetten aldıkları destek ve güçle saldırı ve cinayetlere devam ediyorlar.. Yine Hükümet kendi basın-yayın organları yoluyla (ki bu yayın organlarını -örneğin TRT'yi- tam manasıyla kontrolunda tutabilmek için giriştiği «Yalçıntaş'lı», «Karataş'lı» oyunlar, kendi yaptığı yasaları bile çiğnemesi, yüzsüzlük derecesine vardı, alay konusu oluyor) evet, kendi yayın organları yoluyla halkı kandırmaya çalışıyor. Olayları sağ-sol çatışması, «Komünistlerin işi olarak göstermeye çalışıyor. Ama sökmediğini kendisi de görüyor. Hükümet ve kanlı faşistleri o eski antikomünizm probagandasıyla artık hiçbirimizi kandıramayacaklarını görüyorlar...

Çünkü faşistler, saldırılarının asıl hedefinin işçi sınıfı ve emekçi halk olduğunu artık gizliyemiyorlar. Bunun üzerine de, açıktan açığa işçilere, halka saldırıyorlar...

Geçtiğimiz günlerde İzmirde TARİŞ fabrikası işçilerine, faşist komando bozuntularının, işçi kılığına girmiş patron uşaklarının nasıl kanlı saldırılar düzenlediklerini hepimiz duyduk. Tarişteki işçi kardeşlerimiz bunu bizzat yaşadılar. Faşizmin kanlı yüzünü açıkça gördüler. Aldatılmış ya da satın alınmış bir cani güruhun saldırısıyla göğüs göğüse kaldılar. Sendikal hakları için mücadele eden işçi kardeşlerimiz «komandoların» nasıl patronun çıkarlarının ve doymaz kâr hırsının bekçi köpekliğini yaptıklarını çok iyi gördüler. Onlar şimdi faşizme niçin «Sermayenin kanlı diktatörlüğü» dediğimizi kavradılar. Faşistlerin, nasıl işçi düşmanı, halk düşmanı olduğunu iyice anladılar...

Geçen hafta aynı saldırılar Seydişehir'de tekrarlandı... İşçi kılığında fabrikaya sokulmuş, satınalma Bozkurtlar, ve aldatılmış bir güruh, bu kez de de Alüminyum fabrikasındaki kardeşlerimize hunharca saldırdılar. Bu kadarla da kalmadılar... Yurtseverlere, ilericilere, sosyalistlere, işçilere ve halka karşı doymaz kinlerini bastıramadılar... Parababaları düzeninin sadık bekçi köpekleri olduklarını daha iyi ispatlamak için: işçilerin haklarını almak için kurduklarını daha iyi ispatlamak için: işçilerin haklarını almak için kurduklarını sendikalara, Özgür Alüminyum İş'e; İşçilerin İktidar mücadelesini yürütmek üzere kurulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin elçisine, yine demokrasiden yanadır diye tahammül edemedikleri CHP binasına da saldırdı, talan ettiler. Demokrasinin, sosyalizmin, Parababa'larının düzenine karşı olan herşeyin: İşçi sınıfının ve halkın yararına olan bütün iyi ve güzel şeylerin nasıl düşmanı olduklarını bir kez daha ispatladılar. Kara yüzlerinin iğrençliklerini açıkça gösterdiler..

Bu iki olayı büyük boyutlara ulaştığı ve sermaye basını da gizleyemediği için pek çoğumuz duyabildik. Keza Adana Mensucat İplik Fabrikası işçilerine, İskenderun Demir-Çelik işçilerine, Ambarlı Elk. Sant. İnşaatı işçilerine, Sungurlar işçilerine yapılan saldırılar şu anda hemen aklımıza gelenler. Ayrıca duyduğumuz, duymadığımız daha pekçokları var. En büyük fabrikadan enküçük fabrikaya kadar faşistlerin bulundukları her yerde halka saldırmayı ve cinayet işlemeyi görev edindiklerini artık hepimiz biliyoruz...

Onlar, ülkemizde de dünyanın her yerindeki faşistlerin yaptığını yapıyorlar. Almanyada Hitlerci Naziler, İtalya'da Mussolini'nin iğrenç Kara Gömleklileri, İspanya'da Frankocu Falanjistler ve benzerleri ne ise, Türkiye'deki Bozkurtlar, Komandolar da odur. Dünyanın her yerindeki faşistler, önce kendi yurttaşlarına, giderek, tüm insanlığa nasıl zulmetmiş, nasıl milyonlarca işçinin, emekçinin ölümüne yolaçmış, katliamlar düzenlemişlerse; ülkemizdeki faşist bozuntularının da -eğer fırsat bulurlarsa- yapmak istedikleri aynıdır.... Onlar bir avuç sermayedar tarafından güdülen bir sürüdür. Parababalarının iktidarlarını, saltanatlarını ve sömürülerini sürdürmeleri için tutulmuş kiralık katillerdir...

Ama bir gercek daha vardır ...

Dünyanın hiçbir yerinde sonuna kadar başarılı olamamışlardır..

İşçi sınıfının ve emekçi halkın devrimci mücadelesini hiçbir şekilde önleyememişlerdir..

İlericilerin, yurtseverlerin ve sosyalistlerin seslerini yükseltmelerini ve daha iyi bir düzen, daha güzel bir Dünya kurmalarını hiçbir zaman önleyememişlerdir..

Bütün dünya işçilerinin ve emekçi halklarının çelikten yumruğu altında ezilmişlerdir herzaman..

Bütün dünya kamuoyunun ezici çoğunluğu, faşizmden ve faşistlerden nefret etmektedirler, faşizmi herbir ağızdan lanetlemektedirler..

Ülkemizde de işçisiyle, köylüsüyle, memuruyla, öğrencisiyle bütün emekci halk, tüm ilerici yurtsever ve sosyalistler faşistlerin çabalarını boşa çıkaracaktır..

FAŞİST SALDIRILAR, DAHA İYİ GÜNLER İÇİN, EN GÜZEL DÜNYA İÇİN, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM İÇİN MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ.

FAŞİZME GECİT VERMEYECEĞİZ.

— Hükümeti tarafından «birçırpıda» memur yapılarak sendikal hakları gaspedilmek istenen binlerce isci seslerini yükselttiler :»

«İŞÇİ MEMUR AYRIMINA HAYIR SENDİKAL HAKLARIMIZDAN VAZGEÇMEYECEĞİZ.

ssk işçileri mc'yi lanetledi

Geçtiğimiz haftalarda İstanbul ve Ankara'da SSK Şubelerinde ve hastahanelerde işçiler direnişe gectiler.

Direnişte bulunan Fındıklıdaki SSK Bölge Sağlık ve Emlak İnşaat Md. Şubeleri işçileriyle konuştuğumuzda onlar sorun'larını şöyle dile getirdiler.

— Bir kararname ile, kanunsuz ve anti-demokratik biçimde memur sayılarak, sendikal haklarımızın elimizden alınmasına karşı çıkıyoruz... Elimizden alınmak istenen en doğal haklarımızı muhafaza etmek için direniyoruz...

— Bizimle birlikte Eminönü, Fatih, Kadıköy, Beyoğlu, Bakırköy, Sultanahmet Hukuk İşleri, Beşiktaş ve Şişli şubeleri de direnişteler.. Hastahanelerde dahil edilirse direnişimiz hemen, hemen onbin işçiyi kapsıyor..

— SSK'nın müdürler kurulu daha ilgili komisyon raporunu beklemeden. Bizim kurumumuzda çalışanların hepsi memurdur diye ilan etti. Müdürler kurulu 7 kişiden oluşur. 4 hükümet temsilcisi ve üç işçi temsilcisi. Bizi temsilen bulunan üç kişiden TÜRK-İŞ mensubu olan iki temsilci de işveren durumunda bulunan dört hükümet temsi'cisiyle birlikte hareket ederler. Geriye bizi temsil edebilecek bir kişi kalıyor. Zaten hükümet temsilcileri herzaman bizim aleyhimize kararlar alırlar. Son aldıkları karar da haklarımızı çiğneyen, daha çok sömürülmemiz için alınmıştır.

— Aslında Hükümet Kamu kuruluşlarında çalışan 300.000 işçinin tümünü memur yaparak sendikal haklardan mahrum etmek istiyor. Biz SSK işçilerini ilk hedef ve yem olarak secti.

— 1.1.1976'da bizim yeni toplu sözleşme dönemimiz başlıyordu, o yuzden de ellerini çabuk tutmak istiyorlar.

— Biz direnişte olduğumuz sürece Kaloriferler yanmıyor santral çalışmıyor, Yemek Çıkmıyor ve temizlik, bakım, onarım işleri olmuyor...

— Direnişimizi kırmak için çeşitli oyunlar tezgah'lanıyor. İşten atma tehditleri savruluyor... Dilekçe vererek memur sayılmak isteyenler kalacak ve iki maaş ikramiye alacaklar, diğer direnmeye devam edenlerin hepsini atacağız diye resmen ilan ettiler. Bu tamamen kanunsuzdur ve anti -demokratikdir. Ayrıca direnişimize polis saldırıları da oluyor..

— Fakat bizi haklı mücadelemizden alakoyamazlar. Bizler İşci-memur ayrımına karşıyız... Ayrıca memur olan arkadaşlarımızın da sendikaları olması gerekir. Sendika, toplusözleşme Grev bütün çalışanların hakkıdır...

sheraton işçileri direndiler

Geçtiğimiz günlerde Sheraton otelinde çalışan 450 işçi direniş başlattılar. Sheraton otelindeki işçi kardeşlerimiz insanlık dışı koşullarda çalıştırılıyorlardı. İşverenleri Abbatangelo haklarını vermiyor, sendikal mücadelelerini de engellemeye çalışıyordu. İşçiler direnişe başlayınca işveren ve adamları önce çeşitli yollara başvurarak direnişi kırmaya çalıştılar. Ama işçiler mücadeleden vazgeçmiyeceklerini ve birlik içinde olduklarını gösterince iş yeri kanunsuz olarak kapatıldı. Yani kanunsuz lokavt uygulandı. İşveren TRT demecinde yalan söyleyerek işyerinin kapatılmadığını bildirdi. Gazetemiz hazırlanırken SHERATON oteli halen kapalıydı. İşçi kardeşlerimizin mücadelelerini yılmadan sürdüreceklerine ve başaracaklarına inancımız tamdır.

TSİP diyor ki:

işçi·memur AYRIMINA SON

BÜTÜN ÇALIŞANLARA

grevli_toplusözleşmeli

SENDİKALAŞMA HAKKI

diktaş işçilerinin birliği patrona boyun eğdirdi

Kartal DİKTAŞ İplik Fabrikası işçileri işçi sınıfına ihanet eden sarı Teksif sendikasından istifa ederen topluca DİSK'e bağlı Tekstil sendikasına teşkilâtlanmaya başladılar. Diktaş patronu bu örgütlenmeyi engelleyebilmek için 13 kişinin çıkışını hazırladı. Fakat buna karşılık Diktaş işçileri de kararlı bir tutum içine girdiler. «Tek bir arkadaşımız işten atılırsa, o arkadaş tekrar işe alınıncaya kadar işi bırakırız.» dediler. İşveren işçi arkadaşlarımızın bu kararlı tutumları karşısında geriledi. Çıkışları geri den ikiye çıkardı, yemekleri düzelttirdi, avansları zamanında ödemeye başladı, işçiler üzerindeki baskıyı nisbeten kaldırdı ve işçi çıkarmayacağını söyledi.. Fakat bir taraftan da sinsi sinsi DİSK örgütlenmesini kırmaya çalışıyor. Tek tek işçileri çağırıp : «Gelin DİSK'ten istifa edin Teksif de fena sendika değil, olmazsa temsilcileri değiştiririz.» diyerek kandırmaya çalışıyor. Ama işverenin bütün çabaları boşuna. DİKTAŞ işçisi kardeşlerimiz artık uyandı. Onlar, sömürüye haksızlığa karşı mücadele edebilmek ve başarılar elde edebilmek için birleşmek gerektiğini biliyorlar. Ve onlar bugün böyle bir birliği sağlamayı başardılar. Şimdi DİKTAŞ'ta bayram havası var... Asıl önemlisi DİKTAŞ işçisi kardeşlerimiz sarı sendikadan çıkmakla meselenin bitmediğini de biliyorlar. «Asıl mesele» diyorlar, «sömürü ve baskının biraz azaltılması değil, tamamen ortadan kaldırılmasıdır.» «Bu, da sömürü ve eşitsizliğin bulunmadığı bir düzenle mümkündür.» «Bu düzeni de gerçekleştirecek olan halkın kendisidir, işçi sınıfının önderliğindeki halk iktidarıdır.» diyorlar.

TSİP ESKİŞEHİR İLİ

anti-demokratik baskıları

protesto toplantısı

18 ocak pazar

çukurova iplik'te direniş var

Çukurova İplik ve Bez Fabrikasında çalışan 1650 işçi direnişe başladılar. İşyerinde işveren toplu sözleşme hükümlerine uymamaktaydı. Yapılan sözleşmeye göre işveren 22 Aralık'da işçilerin avansını ödemedi. Avanslar birbuçuk milyon lira tutuyordu.

Çukurova iplik işçisi kardeşlerimiz hergün, 20 ton iplik ve 70 bin metrekare bez üretmekte ve işverenlerine milyonlarca lira kazandırmaktadırlar. Oysa işveren onların birkaç kuruş avanslarına bile göz koymaktadır. Ama işçiler de sömürüye karşı seslerini yükseltmişler ve haklarını alana kadar direnecek lerini açıklamışlardır. İşveren müdürü Barlas Sümer avanslar için sudan bir bahane göstermiş ve muhasibin çekleri yetiştiremediği yalanını söylemiştir.

Çukurova iplik işçileri haklarını alana ve daha iyi çalışma şartlarına kavuşana kadar direnmeye devam edeceklerdir...

SAHİBİ: T. AĞAOĞLU • YAZI İŞLERİ MÜD. HAMİT ÇAYLI • YÖNETİM YERİ: C. OĞLU - [illegible] İPEK TAN AP. 11 – İST • DİZGİ: MURAT MATBAACILIK KOL. ŞTİ • BASKI: AZİZ OFSET • BASKI TARİHİ: